

ТЕОРИЯТА ЗА ТОКСИНИТЕ

Могат ли токсините да причиняват болести като рак например?

„На практика всичко, което слагате в устата си има пестициди, хербициди, антибиотици, растежни хормони, генетично променени материали или химични хранителни добавки. **Дори когато ядете ябълка**, вие приемате всичките **смъртоносни химикали**, които са били използвани за отглеждането и прибирането на тази ябълка. Всичките ни плодове, зеленчуци, зърнени култури, ядки и семена се отглеждат със **силно отровни** химически торове, пестициди и хербициди. Дори, когато консумирате пресни плодове и зеленчуци, вие **поглъщате малко количество отрова** ... Същото важи и за месото ... Същото се отнася и за млечните продукти ... Когато ядете риба, положението е малко по-добро. ... Опитвам се да ви поясня, че вие сте силно токсични, че вие постоянно зареждате тялото си с **токсини, които са една от водещите причини вие да се разболявате.**”

(Кевин Трюдо, Природата лекува - „те“ не искат вие да знаете за това)

През последните десетилетия, теорията че болестите се причиняват от токсини, стана широко разпространено убеждение. Тя се споделя и от други конвенционални теории, като разчита на страха вместо на научни мнения и ни отдалечава от откриване на истината за произхода на „болестите“ вътре в себе си. Теорията за токсините освен това ни дължи обяснение защо определени токсини причиняват различни заболявания при различните хора и защо някои реагират, а други не.

Това не означава, че токсините са безопасни. Токсините в храната ни, в околната среда, в консумираните продукти, електромагнитните замърсители – само да назове някои от тях и може да бъде вредно. Храните, съдържащи токсини (пестициди, хербициди, консерванти, хранителни добавки и други подобни) изчерпват енергията на тялото, което може да направи много труден лечебния процес, включително и лечението на рака. Освен това, невротоксините, например в стоматологичните пломби (живак) или във ваксините (алуминий, формалдехид) могат да предизвикат тежки нервни увреждания и неврологични разстройства. Отровите, като хранителни отрови, радиоактивни или химически, подобно на химично синтезираните лекарства и най-вече в химиотерапията, могат да причинят болест, поражение и смърт.

Токсини в малки дози обаче, дори и натрупване на ниски дози, не могат да причинят рак. Теорията за причиняващите рак токсини е изградена на предпоставката, че ракът е „злокачествено“ заболяване, характеризиращо се с внезапно и безпричинно предполагаемо мутиране на здрави клетки в „анормални“ ракови клетки.

Позовавайки се на своите (не)разбирания за работата на д-р Хамер, д-р Ралф Уилсън (Обединени международни здравни грижи) стига до следните заключения: „Начинът, по който може да се опише това е да се каже, че „Ракът не съществува“. Ракът не е отделно нещо, което ни атакува. „**Ракът**“ е резултат от стреса, на който е подложено тялото, както и от нападението на разнообразни фактори. Ракът е състояние, което може да се развие само ако „теренът“ – вътрешната среда на тялото – е подходяща за клетките да действат независимо от останалата част от живота на човека. Това включва **токсини**, като тежките метали и химикали, токсични спомени и мисли, както и токсични енергийни полета, наречени Хронични изпарения, в хомеопатията. По много реален начин тази фраза е почти вярна: Ракът Е теренът.”

С оглед на факта, че всеки **РАК** започва с неочакван биологичен конфликт (ДХС), засягайки мозъка, откъдето се координира една **специфична, предопределена, смислена биологична програма, токсините винаги могат да причинят болест като рак, ако те са свързани с ДХС.** Един конфликтен шок, свързан с токсини може например, да бъде ускорен или отключен от слушането или четенето, че „*дори, когато ядете ябълка вие приемате всички смъртоносни химикали...*”

Един свързан с токсини ДХС може да отключи и „несмилаем залька - конфликт” („Не мога да смеля тази токсична храна”), предизвиквайки „*хранителна алергия*” или „конфликт страх-ужас”, водещ до респираторни заболявания като астма, например. Това обяснява защо много храни и „алергии” от околната среда измъчват предимно тези, които са най-образовани относно токсините и следователно най-напласени.

Противно на правилата на ГНМ беше предположено, че „всички фактори от околната среда могат да се имат предвид при образуването на огнището на Хамер в комбинация с психологичните конфликти” (Уолтър Ласт, сп. Nexus, бр.10, Май 2004 г.). Това е все едно да предположиш, че дефектната принтираща касета (токсин от външната среда) от принтера (органа) би имала влияние върху контролните функции на CPU (мозъкът).

Откритията на д-р Хамер изясняват предполагаемото противоречие защо хората получават рак или някоя друга болест, въпреки че се хранят правилно, докато други, които не водят здравословен начин на живот и дори пушат, никога не се разболяват.

www.LearningGNM.com

Информацията в тази статия не замества професионалния медицински съвет!